

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 108 мај 2008

McSann против Обединетото Кралство - 19009/04 Пресуда 13.5.2008 [Секција IV]

Член 8

Член 8-1

Почитување на домот

Иселување на станар од социјален стан во постапка на прек суд, што дозволува несоодветни процедурални гаранции: *повреда*

Факти: Апликантот и неговата сопруга имале станарско право согласно Законот за домување од 1985, на кука со три спални соби во сопственост на градскиот совет. Бракот се распаднал и сопругата издејствувала наредба со која се барало апликантот да го напушти брачниот дом врз основа на домашно насилство. Откако таа и децата добиле нов дом, апликантот повторно се вселил во испразнетата кука и извршил значителни зафати на реновирање. Неговиот однос со сопругата се подобрил и таа го поддржала неговото барање за замена на сместувањето со друг станар под локалната власт, зашто куќата со три спални соби била премногу голема за него, но сепак му требал дом во таа област, за децата да можат да го посетуваат. Во јануари 2002 службеник за домување, откако сфатил дека имотот всушност не е празен, ја посетил сопругата на апликантот и ја навел да потпише известување за откажување. Сопругата вели дека таа не била информирана и не разбирала во тоа време дека дека тоа би го згаснало правото на апликантот да живее во куќата или да ја размени. Локалните власти тогаш побарале наредба за поврат на владението, којашто ја добиле по жалба, зашто апелациониот суд сметал дека локаната власт постапила законито и дека известувањето за откажување е важечко, иако било потпишано без да се разберат неговите последици. Таа одлука била потврдена при постапката за судска ревизија поведена од апликантот, и повторно по жалба. Апликантот бил иселен од куќата.

Право: Член 8 – Известувањето за откажување и постапката за поврат на владението претставуваат попречување на правото на апликантот за почитување на неговиот дом. Тоа попречување било согласно закон и се стремело кон легитимната цел да се заштитат правата на локалната власт да

се поврати владението врз имотот од поединец кој немал договорни или други права да биде таму, како и да се обезбеди дека статутарниот аранжман за доделување станови се применува правилно. Судот забележува дека секое лице соочено со ризик да го загуби својот дом треба да има можност пропорционалноста на мерката да ја определи независен трибунал, дури и ако, согласно домашното право, станарското право истекло. Законодавството во Обединетото Кралство има воспоставено комплексен систем за распределба на јавни станови којшто вклучува, во член 84 од Законот за домување од 1985, одредби за заштита на лицата со станарско право чии станосопственици се јавните власти. Доколку локалната власт сакала да го исели апликантот согласно тој статутарен аранжман, апликантот можел да побара судот да ги испита неговите лични околности, вклучувајќи ја потребата да обезбеди сместување за своите деца, како и дали неговата сопруга навистина го напуштила домот поради домашно насилство. Сепак, локалната власт се определила да го заобиколи овој статутарен аранжман со тоа што побарала од сопругата на апликантот да потпише известување за откажување, согласно обичајното право, што резултирало со прекинување на правото на апликантот, со неодложна примена, да остане во куќата. Властите, во тек на оваа постапка, не го зеле предвид правото на апликантот за почитување на неговиот дом. Ниту пак последователната постапка за владение, ниту постапката за судска ревизија, не дале можност независен трибунал да испита дали тоа што апликантот го загубил својот дом било пропорционално со легитимната цел кон којашто се тежнеело. Не било од важност дали сопругата ги разбирала или планирала последиците од известувањето за откажување или не. Процедуралните заштитни механизми во рамки на прекиот суд, што му стојат на располагање на станодавецот кога еден од состанарите поднел известување за откажување биле несоодветни.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 41 – EUR 2,000 во поглед на непарична штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du

Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.